

Сираци.

Черни, злокобни
Врани прѣлитатъ;
Страшно тѣ грачатъ,
Сѣкашъ че плачатъ.
Снѣжинки бѣли
Отъ висинето
Падатъ въ полето;
Слѣдъ тѣхъ се ронятъ
Още безчетно.
Вѣтрища гонятъ
Търне, храстаци. . . .
Въ колибка бѣдна
Клети сираци
Съ клечка послѣдна
Огънь наклали,
Че цѣла нощъ сж
Гладни мързнали. . .

Люб. Бобевски.